

64

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 1968 r.

o zezwoleniach na publiczną działalność artystyczną, rozrywkową i sportową.**Rozdział 1.****Przepisy ogólne.**

Art. 1. 1. Przepisy ustawy stosuje się do publicznej działalności artystycznej, rozrywkowej i sportowej.

2. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określi szczegółowo rodzaje publicznej działalności artystycznej, rozrywkowej i sportowej, objęte przepisami ustawy.

Art. 2. 1. Organizowanie lub prowadzenie publicznej działalności artystycznej, rozrywkowej i sportowej wymaga zezwolenia, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ustawie.

2. Właściwy minister określi imprezy artystyczne, rozrywkowe lub sportowe, których organizowanie lub prowadzenie nie wymaga zezwolenia, a tylko uprzedniego zgłoszenia, ustali warunki i tryb dokonywania zgłoszeń oraz organy właściwe do przyjmowania zgłoszeń.

Art. 3. 1. Od obowiązków uzyskania zezwolenia lub dokonania zgłoszenia (art. 2) są zwolnione:

- 1) państwowe jednostki organizacyjne, których wyłączny lub podstawowy zakres działania obejmuje prowadzenie określonego rodzaju działalności artystycznej, rozrywkowej lub sportowej,
- 2) związki zawodowe i organizacje polityczne w zakresie prowadzonej przez nie działalności artystycznej, rozrywkowej lub sportowej, z tym że wymagają zgłoszenia imprezy artystycznej lub rozrywkowej z udziałem wykonawców zawodowych (art. 2 ust. 2),
- 3) stowarzyszenia twórców, których wykaz ustali Minister Kultury i Sztuki, w zakresie upowszechniania twórczości ich członków w siedzibie stowarzyszenia.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do publicznego wyświetlania filmów przez jednostki wymienione w ust. 1 pkt 2 i 3.

3. Właściwy minister może:

- 1) ustalić rodzaje działalności artystycznej, rozrywkowej lub sportowej, które są zwolnione od wymogów określonych w art. 2,
- 2) zwolnić określoną jednostkę organizacyjną, nie wymienioną w ust. 1, od obowiązków przewidzianych w art. 2 oraz ustalić zakres tego zwolnienia.

Art. 4. Zakazana jest działalność określona w art. 1, jeżeli jest przeciwna prawu albo zagraża bezpieczeństwu, spokojowi lub porządkowi publicznemu, a w szczególności:

- 1) szkodliwa dla interesu państwowego lub społecznego,
- 2) obrażająca uczucia narodowe,
- 3) stanowiąca propagandę lub pochwalanie przestępstw,
- 4) mogąca przyczynić się do demoralizacji lub do obniżenia poziomu obywateli.

Rozdział 2.**Właściwość, zasady i tryb udzielania zezwoleń.**

Art. 5. 1. Organ do spraw kultury prezydium wojewódzkiej rady narodowej wydaje zezwolenia:

- 1) na publiczną działalność artystyczną lub rozrywkową, której rodzaje w drodze rozporządzenia określi Rada Ministrów jako należące do zakresu działania tego organu,
- 2) na publiczną działalność artystyczną lub rozrywkową innego rodzaju wykonywaną na obszarze większym niż powiat.

2. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej za zgodą Ministra Kultury i Sztuki może przekazać niektóre uprawnienia swego organu do udzielania zezwoleń na działalność artystyczną lub rozrywkową (ust. 1 pkt 1) do właściwości organu do spraw kultury prezydium powiatowej rady narodowej, jeżeli działalność ta jest wykonywana na obszarze powiatu.

Art. 6. Organ do spraw kultury prezydium powiatowej rady narodowej wydaje zezwolenie na publiczną działalność artystyczną lub rozrywkową wykonywaną na obszarze powiatu, a nie zastrzeżoną w trybie określonym w art. 5 ust. 1 pkt 1 do właściwości organu do spraw kultury prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

Art. 7. Zezwolenie na publiczną działalność artystyczną lub rozrywkową wykonywaną na obszarze większym niż województwo lub na obszarze całego Państwa wydaje Minister Kultury i Sztuki.

Art. 8. 1. Zezwolenie na publiczne zabawy wydaje organ do spraw wewnętrznych prezydium powiatowej rady narodowej. Jeżeli zabawa połączona jest z występami artystycznymi — zezwolenie wydaje się w porozumieniu z organem do spraw kultury tego prezydium.

2. Prezydium powiatowej rady narodowej po porozumieniu z organem do spraw wewnętrznych prezydium wojewódzkiej rady narodowej może przekazać wydawanie zezwoleń na zabawy nie połączone z występami artystycznymi do zakresu działania biura gromadzkiej rady narodowej.

Art. 9. Zezwolenie na publiczną działalność sportową wydaje:

- 1) organ do spraw kultury fizycznej i turystyki prezydium powiatowej rady narodowej na obszar powiatu,
- 2) organ do spraw kultury fizycznej i turystyki prezydium wojewódzkiej rady narodowej — na obszar województwa lub obszar większy niż powiat,
- 3) Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki — na obszar większy niż województwo lub na obszar całego Państwa.

Art. 10. Zezwolenie na organizowanie imprez artystycznych, rozrywkowych i sportowych w szkołach państwowych i innych państwowych placówkach oświatowo-wychowawczych przez osoby i zespoły spoza tych szkół i placówek wydaje organ administracji szkolnej w porozumieniu z właściwym organem prezydium rady narodowej.

Art. 11. 1. Zezwolenie wydaje się na publiczną działalność artystyczną, rozrywkową lub sportową, wykonywaną w siedzibie stałej albo w siedzibie stałej i poza nią lub w sposób objazdowy.

2. W zezwoleniu określa się rodzaj i zakres działalności oraz miejsce lub teren jej wykonywania. Ponadto zezwolenie może wymieniać określone utwory i ustalać warunki ich wykonywania.

3. Zezwolenie wydaje się na czas określony lub nieokreślony albo na działalność dorywczą. Przez działalność dorywczą rozumie się urządzenie nie więcej niż trzech imprez.

Art. 12. 1. Zezwolenie na publiczną działalność artystyczną, rozrywkową lub sportową może być udzielone tylko osobie, posiadającej odpowiednie kwalifikacje zawodowe i osobiste. W przypadku udzielenia zezwolenia osobie prawnej lub jednostce nie posiadającej osobowości prawnej kwalifikacje zawodowe i osobiste powinien posiadać jej kierownik albo osoba przez niego wyznaczona.

2. Właściwy minister określi kwalifikacje zawodowe i osobiste, wymagane zgodnie z ust. 1.

3. Osoba, która uzyskała zezwolenie, nie może go odstąpić innej osobie,

Art. 13. 1. Zezwolenia na publiczną działalność artystyczną, rozrywkową lub sportową nie wydaje się, a wydane zezwolenie podlega cofnięciu, jeżeli osoba fizyczna, która o zezwolenie ubiega się albo zezwolenie otrzymała:

- 1) została skazana prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo popełnione z chęci zysku lub z innych niskich pobudek albo
- 2) utraciła wymagane kwalifikacje.

2. Zezwolenie może być cofnięte, jeżeli osoba fizyczna, której zezwolenie wydano:

- 1) nie przestrzega warunków wynikających z niniejszej ustawy lub zawartych w zezwoleniu,
- 2) została skazana prawomocnym wyrokiem sądu lub ukarana prawomocnym orzeczeniem właściwego organu za naruszenie przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy lub przepisów o pracach wzbudzonych młodocianym i kobietom,
- 3) w związku z organizowaniem lub prowadzeniem działalności artystycznej, rozrywkowej lub sportowej:
 - a) zalega mimo upomnienia przez okres dłuższy niż trzy miesiące z zapłatą prawnie ustalonych należności podatkowych albo w spłacie tych należności rozłożonych na raty,
 - b) została skazana za przestępstwo skarbowe prawomocnym wyrokiem sądu lub ukarana prawomocnym orzeczeniem właściwego organu finansowego prezydium rady narodowej,

- c) nie dopełniła obowiązku wydawania na imprezę biletów wstępu osteplowanych przez właściwy organ finansowy,
- 4) nie wykonuje działalności objętej zezwoleniem przez okres dłuższy niż sześć miesięcy bez uzasadnionych powodów.

3. Zezwolenie wydane osobie prawnej lub jednostce nie posiadającej osobowości prawnej może być cofnięte, jeżeli:

- 1) nie przestrzega warunków wynikających z niniejszej ustawy lub zawartych w zezwoleniu albo
- 2) w stosunku do jej kierownika lub osoby przez niego wyznaczonej zachodzą okoliczności wymienione w ust. 1 lub ust. 2 pkt 2.

4. O cofnięciu zezwolenia orzeka organ, który wydał zezwolenie. Organ ten określi równocześnie obowiązek zaprzestania działalności w terminie umożliwiającym jej zlikwidowanie.

Art. 14. 1. Każda publiczna działalność artystyczna lub rozrywkowa, obejmująca utwory z tekstem słownym lub utwory mimiczne, wymaga uprzedniej zgody miejscowo właściwego urzędu kontroli prasy, publikacji i widowisk.

2. Jeżeli utwór napisany jest w języku obcym, organ właściwy do udzielenia zezwolenia lub przyjęcia zgłoszenia albo właściwy urząd kontroli prasy, publikacji i widowisk mogą żądać dołączenia tłumaczenia tekstu na język polski.

Art. 15. 1. Organ właściwy do udzielenia zezwolenia lub przyjęcia zgłoszenia, a także organ, o którym mowa w art. 14 ust. 1, może poddać ocenie sposób wykonania lub wystawienia utworu.

2. Osoba organizująca publiczne wykonanie lub wystawienie utworu obowiązana jest co najmniej na 48 godzin przed ostatnią generalną próbą imprezy zawiadomić organy, o których mowa w ust. 1, o czasie i miejscu próby.

Rozdział 3.

Przepisy szczególne.

Art. 16. Osoba organizująca imprezę poza siedzibą stałą albo w sposób objazdowy obowiązana jest w miejscowości czasowego wykonywania publicznej działalności artystycznej, rozrywkowej lub sportowej zawiadomić o dacie, miejscu i rodzaju imprezy właściwy organ prezydium powiatowej rady narodowej. Organ ten w zależności od warunków miejscowych może ograniczyć czas imprezy lub zakazać jej wykonywania w danej miejscowości.

Art. 17. Organ do spraw kultury fizycznej i turystyki prezydium powiatowej rady narodowej może ograniczyć lub zakazać prowadzenia publicznej działalności sportowej na określonym obszarze ze względu na możliwość naruszenia bezpieczeństwa lub porządku publicznego.

Art. 18. 1. Imprezy artystyczne, rozrywkowe lub sportowe powinny być wykonywane w obiektach budowlanych, pomieszczeniach lub w innych miejscach przeznaczonych lub przystosowanych do tego celu.

2. Imprezy artystyczne, rozrywkowe lub sportowe mogą być w wyjątkowych przypadkach urządzone w obiektach, nie odpowiadających wymaganiom określonym w ust. 1, pod warunkiem uzyskania na to zgody powiatowego organu państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa powszechnego, udzielonej w porozumieniu z organami ochrony przeciwpożarowej i Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 19. 1. Jeżeli stan specjalnego urządzenia technicznego, stosowanego w imprezie artystycznej, rozrywkowej lub sportowej, nasuwa zastrzeżenia, czy urządzenie to odpo-

wiada warunkom bezpieczeństwa, należy je poddać badaniom przed uruchomieniem oraz w czasie jego użytkowania. Badanie przeprowadza się na wniosek osoby korzystającej z urządzenia, prowadzącej działalność artystyczną, rozrywkową lub sportową, a także z urzędu.

2. Badanie specjalnego urządzenia technicznego przeprowadza przy udziale biegłych organ do spraw kultury lub organ do spraw kultury fizycznej i turystyki prezydium powiatowej rady narodowej w zakresie swojego działania, niezależnie od wymagań przepisów budowlanych, przeciwpożarowych i sanitarnych. Organ ten w razie stwierdzenia złego stanu urządzenia technicznego może zakazać jego stosowania. Koszty badania ponosi prowadzący działalność artystyczną, rozrywkową lub sportową.

3. Właściwy minister w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) może określić szczególne wymagania dotyczące stanu oraz warunków korzystania ze specjalnych urządzeń technicznych.

Art. 20. Właściwy minister w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) wyda przepisy o zapewnieniu bezpieczeństwa publiczności, porządku i higieny w miejscach wykonywania działalności artystycznej, rozrywkowej lub sportowej, o godzinach wykonywania imprez oraz o ograniczeniach udziału i uczęszczania dzieci i młodzieży na imprezy.

Art. 21. Właściwy minister określi sposób podawania do publicznej wiadomości programów imprez artystycznych, rozrywkowych i sportowych oraz zmian wprowadzonych do programów, tryb, w jakim osobom, które nabyły bilety wstępu przed zmianą programu, należy zwracać zapłaconą kwotę, oraz ustali jednostki organizacyjne i osoby uprawnione do otrzymywania bezpłatnych biletów wstępu na te imprezy.

Art. 22. 1. Prezes Rady Ministrów może z powodu żądoby narodowej zarządzić zawieszenie na okres do trzech dni publicznej działalności artystycznej, rozrywkowej i sportowej na obszarze całego Państwa.

2. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki może w uzasadnionych przypadkach zarządzić zawieszenie imprez sportowych na okres do dwóch dni.

3. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej może zarządzić w przypadkach klęski żywiołowej lub w celu zapobieżenia epidemii czasowe zawieszenie publicznej działalności artystycznej, rozrywkowej i sportowej na terenie województwa lub jego części.

Art. 23. Organ właściwy do udzielania zezwoleń może zakazać publicznego wykonania lub wystawienia utworu albo odbycia zabawy, jeżeli wykonanie lub wystawienie utworu albo odbycie zabawy zagraża bezpieczeństwu, porządkowi publicznemu lub narusza obowiązujące przepisy.

Rozdział 4.

Przepisy karne.

Art. 24. 1. Kto:

- 1) organizuje lub prowadzi publiczną działalność artystyczną, rozrywkową lub sportową bez wymaganego zezwolenia lub zgłoszenia,
- 2) organizuje lub prowadzi publiczną działalność artystyczną, rozrywkową lub sportową wbrew zakazowi wynikającemu z ustawy lub wydanemu przez właściwy organ,

3) prowadzi publiczną działalność artystyczną, rozrywkową lub sportową w obiektach budowlanych, pomieszczeniach lub innych miejscach nie przeznaczonych lub nie przystosowanych do tego celu, bez zgody właściwego organu państwowego nadzoru budowlanego dla budownictwa powszechnego (art. 18 ust. 2),

4) prowadzi publiczną działalność artystyczną, rozrywkową lub sportową wymagającą specjalnego urządzenia technicznego, którego stan nasuwa zastrzeżenia, czy odpowiada warunkom bezpieczeństwa, bez uprzedniego zbadania tego urządzenia przez właściwy organ prezydium powiatowej rady narodowej albo stosuje takie urządzenie (art. 19) wbrew zakazom tego organu,

— podlega karze aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 4.500 zł.

2. Jeżeli sprawca dopuszcza się czynu określonego w ust. 1 pkt 1 będąc w ciągu ostatnich dwóch lat dwukrotnie ukarany za taki sam czyn

— podlega karze aresztu do sześciu miesięcy lub grzywny do 50.000 zł.

Art. 25. Kto prowadząc publiczną działalność artystyczną, rozrywkową lub sportową podaje do publicznej wiadomości dane nieprawdziwe o organizowanej imprezie (art. 21)

— podlega karze grzywny do 3.000 zł.

Art. 26. Orzekanie w sprawach o czyny wymienione w art. 24 ust. 1 i art. 25 następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

Rozdział 5.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 27. 1. Osoba obowiązana do uzyskania zezwolenia przewidzianego w art. 2 ust. 1, która dotychczas organizowała lub prowadziła publiczną działalność artystyczną, rozrywkową lub sportową i zamierza działalność tę nadal organizować lub prowadzić, powinna w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy złożyć wniosek o udzielenie zezwolenia.

2. Osoba, która nie złoży wniosku o udzielenie zezwolenia w terminie określonym w ust. 1, obowiązana jest zaprzestać w tym terminie organizowania lub prowadzenia publicznej działalności artystycznej, rozrywkowej lub sportowej.

3. Osoba określona w ust. 1, która złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia, a której zezwolenia odmówiono, obowiązana jest zaprzestać organizowania lub prowadzenia publicznej działalności artystycznej, rozrywkowej lub sportowej w terminie, który ustali organ właściwy do udzielania zezwoleń. Przepisy art. 13 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 28. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) właściwy minister:

- Ministra Kultury i Sztuki w zakresie działalności artystycznej lub rozrywkowej, z wyjątkiem zabaw publicznych,
- Ministra Spraw Wewnętrznych w zakresie zabaw publicznych,
- Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w zakresie działalności sportowej;

2) prezydium wojewódzkich rad narodowych — również prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw;

3) prezydium powiatowych rad narodowych — również prezydium rad narodowych miast stanowiących powiaty

(dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw);

4) biura gromadzkich rad narodowych — również właściwe organy prezydów miejskich rad narodowych miast nie stanowiących powiatów, dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty oraz rad narodowych osiedli,

5) osoba bez bliższego określenia — osoby prawne i fizyczne oraz jednostki nie posiadające osobowości prawnej.

Art. 29. Ustawa niniejsza nie narusza przepisów dekretu z dnia 5 lipca 1946 r. o utworzeniu Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk (Dz. U. Nr 34, poz. 210 z późniejszymi zmianami).

Art. 30. 1. Traci moc rozporządzenie z dnia 27 października 1933 r. Prawo o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych (Dz. U. Nr 85, poz. 632).

2. W ustawie z dnia 15 grudnia 1951 r. o kinematografie (Dz. U. z 1951 r. Nr 66, poz. 452 i z 1961 r. Nr 10, poz. 53) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 skreśla się wyrazy „prowadzenie teatrów świetlnych oraz publiczne rozpowszechnianie filmów”,

2) w art. 14 ust. 1 skreśla się pkt 2.

3. Do czasu wydania przepisów wykonawczych, przewidzianych w ustawie, obowiązują przepisy dotychczasowe ze zmianami wynikającymi z ustawy.

Art. 31. Ustawa wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *M. Spychalski*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*